

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 7 Octomvrie st. v.

Tot mai mult trebuie să ne convingem, că idea de stat maghiar, așa cum trăsece în capetele politicilor și publiciștilor maghiari, este identică cu maghiarizarea tuturor ne-Maghiarilor.

Avem legi votate și sancționate pe calea constituțională, care spun, că regatul ungar este locuit de mai multe naționalități, care toate au dreptul lor de existență și dezvoltare garantat prin lege.

Dar' ce folos! Liberalismul jidano-maghiar, care ne stăpânește astăzi, este atât de liberal, încât n'are să-și facă scrupuli, că una este legea și alta e aplicarea ei.

Din 17 milioane de locuitori ai regatului ungar 11 milioane sunt ne-Maghiari, locuitori vechi și autochthoni ai țerii, care, alături de rasa dominantă maghiară, dela întemeierea regatului și până în ziua de astăzi au adus aceleași jertfe și au vărsat același sânge pentru susținerea și apărarea patriei lor comune.

Și astăzi, ca în toate vremurile, sarcinile și greutățile susținerii statului sunt în măsură egală distribuite asupra tuturor locuitorilor. Precum pe timpul năpăstuirilor mongolice și otomane cele mai multe pepturi ale voinicilor, care se făceau zid de apărare la fruntăriile țerii și pe câmpiile Bulgariei și ale Sârbiei, nu erau maghiare și nici nu erau întrebată dacă sunt, astfel și astăzi cele mai multe baionete, care stau gata pentru apărarea patriei, nu sunt purtate de fiii națiunii maghiare, ci de aceia ai naționalităților, ear' din cele 347 milioane de fiorini, pe care dl Tisza 'i-a prelininat ca venite ale anului viitor, unsprezece din șaptesprezece părți au să între din pungile Românilor, Sârbilor, Slovacilor, Sașilor și Rutenilor în visteria țerii.

La aducerea jertfelor de sânge și de bani se primesce fără contradicție majoritatea ne-Maghiarilor. Când e însă a se da și acestora ingerența cuvenită în afacerile publice ale țerii, când e vorba de interesele lor de existență națională sau de participarea la beneficiile statului, atunci Ungaria deodată se prefăce în Maghiarie, atunci nu mai este permis să se facă amintire decât

de o națiune, față cu care celelalte nu au alte drepturi, decât acela de a se contopi cu toatele într'însa.

Legea naționalităților de mult este literă moartă și se consideră astăzi drept naivitate a se mai face provocare la ea.

Limbile nemaghiare au fost scoase pe încetul cu deservire din justiție, ear' în administrație abia se mai pot folosi în afacerile private ale câtorva oficii comunale, de unde însă încă sunt aproape cu totul delăturate.

Oficiile publice sunt considerate ca locuri de căpătuire pentru Maghiari, care se pun să administreze și se servescă justiția între cetățenii, care nu-'i înțeleg și de care nu sunt înțeleși.

Ear' prea puținii funcționari de naționalitate nemaghiară, câți mai sunt suferiți în funcțiunile publice, sunt depărtați de frații și rudeniile lor și permutați în ținuturi, unde cu anii nu aud graiul, pe care 'l-au învățat dela mamele lor și doresc cu firească dorință să-'l învețe și copiii lor.

Și chiar în grelele împregiurări, în care se găsesc, funcționarii nemaghiari devin tot mai puțini fie și numai în modestele funcțiuni de notari comunali.

Autonomiile bisericilor cu instituțiunile lor școlare pe și ce merge se restrâng și pe și ce merge apasă mai greu asupra lor controla statului, a cărei principală țință este maghiarizarea.

De ajutorare sau cel puțin protecțiune din partea statului pentru instituțiunile culturale ale ne-Maghiarilor ar fi ridicol a mai și vorbi. Pentru acestea statul are numai pedeci, chiar și atunci, când ele sunt create și susținute din mijloace proprii și fără a îngreuna budgetul statului nici măcar cu un crucer. Dar' pentru școale, reuniuni, teatre și alte așezăminte ale Maghiarilor, statul își deschide punga fără preget și bagă mâna în ea până la fund.

Regimul constituțional reprezentativ, după care se guvernează țeara, este foarte liberal, dar' numai pentru națiunea maghiară.

Celelalte națiuni sunt împedecate prin fel de fel de apucături ale unui guvern nedrept și netolerant de a-'și pute trimite în parlamentul țerii repre-

sentanți în proporție fie cât de modestă cu dreptul, care li se cuvine.

Ear' dacă cu mari greutate isbutesce ici și colo câte un deputat național să între în parlament, se vede pus înaintea alternativei: sau a se identifica cu unul din partidele maghiare, care toate fără excepțiune nu voesc să recunoască caracterul poliglot al statului, sau să se vadă cu deservire anihilat în viața parlamentară.

Căci partidele maghiare, în frunte cu cel guvernamental, precum nu recunosc naționalitățile, astfel nu recunosc nici partidele politice ale acestora.

Dacă un deputat, fie Român, fie Sas ori de altă naționalitate, cu toate acestea cutează a se afirma în dietă sau înaintea alegătorilor ca reprezentanți ai altor partide, afară de cele „cimentate“ în parlamentul ungar, este sau ignorat sau luat în bătaie de joc.

Când generalul Traian Doda, singurul deputat ales cu programul partidului național român, s'a afirmat înaintea alegătorilor sei ca aderent al acestui program, întreagă presa maghiară nu găsia la cuvintele lui alt răspuns, decât acela, că face *comedie românească*.

Astăzi, după vorbirile cât se poate de conciliante, pe care le-au ținut deputații naționali săsesci d-nii Dr. O. de Meltz și H. Kästner înaintea alegătorilor din Sibiu, în care în modul cel mai preventor au declarat, că sunt gata a intra în partidul guvernului, dacă li se va garanta numai atâtă aer și lumină, ca să se poată trăi ca Sași în această țeară, foile maghiare vin și le răspund, că au făcut *comedie săsească*.

Da, sunt comedii înaintea politicilor maghiari și a organelor lor de publicitate și cele mai modeste și mai legitime încercări ale naționalităților, de a se afirma ca individualități naționale deosebite de cea maghiară. Sunt comedii, deși cel mai rudimentar sentiment de echitate ar trebui să le permită aceasta și li-o permite constituția țerii și legi sancționate și neabrogate.

Sunt mari și tari concetățenii nostri maghiari, pot să-'și permită luxul, de a ride de asemenea *comedii*, care pe ei nu-'i genează.

Nu, căci experiența de 20 de ani și rezultatele politice lor dezaastroase față cu naționalitățile nu a fost în stare să-'i trezească din amețeala, în care 'i-a scufundat fantoma viitorului dorit de dînșii, când pe teritoriul coroanei Stului Stefan n'are să mai răsună alt idiom decât cel maghiar.

Înainte numai cu experimentele, dacă nu vedeți, că ceea-ce voi numiți comedie, urmând politica voastră de până acum, poate să devină o tristă tragedie, a cărei catastrofă să o simțim amar și noi și voi.

Atunci veți striga și voi ceea-ce astăzi înzadar vă strigă toți patrioții cei nepreocupați de grandomania pan-maghiară: Ochi am avut și n'am vădut, urechi am avut și n'am auzit!

Scrisoarea dlui Ioan Slavici

în privința renunțării la mandatul de deputat congressional.

Domniei Sale

Domnului Pompiliu Piposiu

deputat congressional

în

Sibiu.

Vaș, 3/15 Octomvrie 1888.

Iubite amice!

Fuind închin aici, nu pot pleca, la Sibiu, ca să iau, precum aș dori, ca reprezentant al cercului ce m'a ales, parte la lucrările congresului nostru bisericesc, și nu presupun, că congresul va cere, nu cu atât mai puțin, că el va pute să obțină dela guvern, ceea-ce într'o țeară liberală e lucru oare-cum de sine înțeles, punerea mea în libertate pe timpul cât ține sesiunea congresului.

Pentru-ca să scutesc deci congresul de o situațiune penibilă și să înlăturez încordările ce s'ar pute produce cu ocaziunea unei discuțiuni asupra mandatului meu, Te rog și Te autorizez să declar, că eu renunț la mandatul, pe care 'l-am primit dela alegătorii din cercul Sibiului, pe deplin încredințat, că ei mă vor alege din nou, dacă și după cele petrecute în timpul din urmă mai au încredere în mine și tot mai țin se-'i reprezent în congres.

Din deferență către alegătorii mei Te rog totodată să binevoesci a publica această scrisoare a mea.

Primesce cu ocaziunea aceasta salutările mele afectuoase.

Al D-tale devotat amic

Ioan Slavici.

În urma acestei scrisori, congresul, în ședința sa de ieri, a luat spre știință renunțarea dlui I. Slavici la mandatul seu de deputat congressional, ceea-ce se poate vedea din protocolul nostru de astăzi.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 7 Octomvrie st. v.

Față cu amenințările lui „Pester Lloyd“, că Ungaria în fața „progresului ce-'l face reacțiunea în Cislaitania“ se va vedea silită a reduce uniunea sa cu cealaltă parte a monarhiei simplu numai la persoana regelui, răspunde organul Cechilor bătrâni „Hlas Národa“ următoarele: „Amenințările lui „Pester Lloyd“ relativ la uniunea personală nu înspăimântă pe nimenea, după-ce chiar și bărbații de stat maghiari recunosc, că prin aceea ruina material al Ungariei ar fi perfect. Maghiarii singuri ar avea cele mai multe cuvinte de a se teme de uniunea personală și a stăruii pentru un guvern tare în Cislaitania, care să se razine pe toate naționalitățile, la ale căror jertfe este avisat să apeleze în fiecare moment“.

Altă foaie cehică, „Narodni Listy“, declară, că față cu programul de războiu al Maghiarilor, Cechii au datorința de a grijă din vreme, ca în momentul realizării uniunii personale țările coroanei cehice să nu fie amalgamate cu țările germane, ci să persiste ca o individualitate istorică separată, care nu are nimic comun cu germanismul.

În acest chip lucră Maghiarii cu pretensiunile lor exclusiviste și grandomanice la consolidarea monarhiei.

În cercurile politice ale Galiției s'a lăsat scirea, că ministerul Taaffe, deși întărit prin schimbările personale din urmă, își va da demisiunea în scurtă vreme. Înregistrăm această scire adusă mai întâiu de „Kuryer Lwowski“ sub toată rezerva.

Relativ la visita împăratului Wilhelm în Vatican enunță „Kreuzzeitung“, că asigurarea sentimentelor amicale reciproce a fost singurul și singur așteptat rezultat pozitiv al întrevorbirii împăratului cu Papa. De altă parte se suspine, deși a fost desmințită, scirea, că Papa ar fi voit să confereze cu împăratul despre situațiunea sa politică. Astfel „Le Temps“ din Paris publică „din izvor sigur“ cuvintele proprii, cu care a întrerupt împăratul discuția înepuțată a Papei, și care sună astfel: „Situația, de care Te plângi Sanctitatea Ta, nu Te împiedecă a-'Ți împlini misiunea cu glorie și de a-'Ți face guvernul renumit. — După acestea Papa a înțeles numai decât, că se află față cu o părere nestrămutabilă, și a trecut la altă temă.“

În cestiunea convențiunii comerciale cu Elveția anunță

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Găzdarita.

— Narațiune. —

De F. M. Dostoievsky.

Traducere de Gil.

(Urmare.)

Ea voi să țină și mai departe, dar' vocea ei se stînsese într'un plâns convulsiv.

— „Viața mea!“ — borboreau Ordynow — „eu nu te pricep, cine ești tu? De unde vii tu, draga mea? Îmi pare că mă aflu în vis... O, spune-mi unde ai locuit, ce te-a întristat... , dacă era cald aerul și cerul senin... care au fost iubiiții tăi?... Cătră cine 'ți-s'a aplecat inima pentru întâia dată?... Avut-ai o mamă, care să te desmierde?... Spune-mi cum se-'ți pot înveseli inima...“

Catarina stătea palidă. Privia nemșcată în aer, buzele îi erau vinete ca la o moartă, ochii înorați. Ea se ridică încetinel, făcând doi pași și cădu plângend înaintea icoanei sfinte. Cuvintele fără de legătură eșiau din peptul ei, Ordynow, sguduit de groază, o ridică și o aduse pe patul seu; însuși scos din fire stătea înaintea ei. După trecerea unei minute ea își deschise ochii și îi apucă mâinile.

— „Eu sunt stricată, — ți se ea încet de tot, — nenorocită!“

Ordynow privi cu o surprindere sâlbatică la ea. O idee urită îi cuprinsese. Catarina vădă încrețirea convulsivă a feței lui.

— „Da, pe mine m'a stricat acelu o rău — el... Eu 'i-am vîndut sufletul... de ce 'mi-ai reamintit de mama? De ce a trebuit să mă torturezi?... El ți ce, — șopti ea tainic — că dacă va muri îmi duce și sufletul meu păcătos... eu sunt a lui, eu 'i-am vîndut sufletul... el m'a torturat, el a cetit din cărți... aci, uită, uită cartea lui... el ți ce, că am făcut un păcat de moarte... uită, uită...“

Și dînsa îi arătă cartea. Ordynow n'a observat cum ajunsesse asta în chilia lui, el o luă mecanicesc — era una dintre cărțile acele bătrâne ale ortodoxilor, pe care avuse ocaziune de a le vedea înainte de asta adese-ori.

— „Câte odată mă vrăjesc cu vorbe, de altdată își ia cartea cea mai mare și îmi cetesce deasupra capului. Grozav și sinistru! Nu știu ce... Nu înțeleg toate cuvintele; dar' mă apucă groaza și când îi ascult glasul îmi pare că nu el vorbește, ci altul, — nu unul bun, unul, pe care nimic nu-'l îmoaie, care nu se îndură de nimic; și inima 'mi-se îngreunează, 'mi-se tot îngreunează, ah cum mă arde...“

— „Nu te duce la dînsul!“

— „Știu eu, pentru-ce am venit la tine?“

... El îmi tot ți ce: roagă-te, roagă-te! Adeseori mă scol în nopțile întunecoase și mă rog mult, mult; adese mă covârșește somnul; dar' groaza din sufletul meu mă trezește și atunci

îmi este ca-și-când o furtună grozavă s'ar aduna în giurul meu... Dar' când mă cheamă, mă desmeardă, mă neteșește, mă mîngăie, atunci mă ușurez; de m'ar ajunge acum vre-o nenorocire, lîngă dînsul eu nu mă tem. El e puternic! Mare este cuvîntul lui!

— „Ce neazăz te chinue pe tine?“ — întrebă Ordynow.

Catarina îl privi că o condamnată la moarte, care nu mai sperează după grațiere.

— „Eu sunt o fată afurisită, sînt ucigașul unui suflet; m'a afurisit mama! Eu 'mi-am ucis pe mama mea cea dulce!“

Ordynow o cuprinsese tăcut în brațe. Ea se lipi tremurînd de el. El simți cum trupul ei se înfiora, ca-și-când ar sta să-'l părăsească sufletul.

— „De mult am voit să vorbesc, dar' el m'oprise, mă conjurase să tac și rostii cuvinte aspre... E mult de atunci, ah cât de mult!... Așeadă-te lîngă mine. Îți voi vorbi de supărarea mea...“

Ordynow asculta fără răsuflare.

— „A fost o noapte ca acum, — începui Catarina, — dar' și mai fioroasă; vîntul șuiera prin pădurea noastră cum nu-'l mai audeșem nici odată. El doborî stejarul de dinaintea ferestrelor noastre. Un cerșitor bătrîn vine la noi și povestește, că își aduce aminte de acel stejar încă din copilărie și că pe atunci încă era tot atât de puternic. În noaptea asta, — îmi este ca-și-când 'mi-s'ar ivi acea noapte grozavă înaintea ochilor — ni se sfîrșimără

corăbiile. Pescarii veniră la fabrică și ne vestiră nenorocirea. Tata, care era bolnav, plecă îndată la riu. Eu rămăsesem singură cu mama, ea sta supărată, plîngea amarnic. Mama se sculase nu de mult din boală, era palidă și îmi tot spunea să-'i cos o cămașă mortuară... La meul nopții deodată se aude bătînd în poartă. Eu sar în picioare, sîngele 'mi-se urcă la inimă. Mama țipă, eu nu mă uitam la dînsa. Iau felinarul. Însuși mă duc să deschid... este el! Eu mă teameam de dînsul, așa a fost, de când îmi pot aduce aminte — da, mă teameam de el și totuși el mă atrăgea ca un magnet; cum urșec cei curași păcatul, astfel îl uram eu, și totuși îl doriaam, cugetele mele îmbrățișau imaginea lui; ori-cât mă îngreșam de el, ori-cât îl teameam, ori-cât îl uram: totuși de ar fi fost viața lui amenințată de vîfor și valuri ori de mâni omenești, m'aș fi aruncat între vîfor și valuri și ucigași, pentru de a scăpa pe diavolul cu trupul meu. Pe atunci nu avea încă peri cărunți, barba lui era neagră ca păcura, ochii îi luciau ca nisele cărbuni. El întrebă: „Îți e acasă mama?“ Eu închid porțița și ți ce: „Tata nu e acasă.“ El: „Știu.“ Când intrasem în odaia, în care era mama, mă întrebă el încet: „De ce ai țiș, că tata nu-'i acasă, când am întrebat de mama?“ Eu tăcui. Intrăram. Mama trăsări. El abia se uită la dînsa. Frigul îl amorțise: călătorise douăzeci de verște în vîfor. De nouă săptămîni nu-'l vădurm. Căciula 'și-o lăpădase, mînușile 'și-le desbrăcă, de icoanele

sfinte îi păsa tot atât de puțin ca de mama. El se puse la foc.“

Catarina trecu cu mâna peste frunte și respira din adînc.

— „El începui să vorbească cu mama tătarească, — continuă dînsa, — eu nu înțelegeam nici o vorbă. De altdată mă trimeteau totdeauna afară de câte-ori venia; ați mama nu îndrăsnia să mă trimită. Eu observai, că ei se uitau la mine, că vorbeau de mine. Mama plîngea. În mîna lui vădui un pumnal, el voia să se străpungă. Eu sar în sus, dau cu mîna la brîul lui, dau după cuțitul ticălos. El scărșnește din dinți, țipă, vrea să mă împingă de la sine, mă lovesce la pept, dar' nu mă împinge. Îmi părea că am să mor îndată, 'mi-se întunecă înaintea ochilor și cădui amețită la pămînt. El mă ridică și îmi puse pumnalul cu forța în mână. „Fată sumeață“, exclamă el, „străpunge-mă!“ Eu pun cuțitul la o parte. Sângele sta să mă înec. Nu mă uitam la el. Îmi aduc aminte, că zimbiam fără de a 'mi-se mișca buzele..., priviam în ochii cei întristați ai mamei și totuși zimbetul cel nerușinat nu voia să-'mi treacă de pe buze; și mama era palidă... El luă căciula fără de a saluta. Mama a voit să-'l petreacă, dar' eu 'i-am prevenit și 'i-am luminat calea până la poartă. Tăcută, deschisei și alungai căniul. El își ridică căciula și mă salută. Apoi scoase din buzunarul dela pept o cutiță trasă cu piele roșie și desfăcu acoperișul. „Am, ți se el, o amică

„Die Presse“, că guvernul austro-ungar a făcut la începutul săptămânii acesteia delegații elvețieni propuneri nouă, care arată măsura extremă a concesiunilor, pe care monarhia noastră le poate face la încheierea noii convenții. Delegații elvețieni se vor declara probabil în conferința de astăzi relativ, la aceste propuneri.

Foile catolice din Bruxella aduc scirea privată din Vatican, că nuntul papal dela curtea monarhiei noastre, cardinalul Galimberti, va părăsi în curând postul său, având a fi înlocuit cu altul.

Congresul național-bisericesc gr.-or.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sibiu, 7 Octomvrie v.

Ședința a VI-a dela 6/18 Octomvrie.

Ședința se deschide la 10 oare înainte de amiază. Protocolul ședinței premergătoare se citește și se autentice. După aceasta prezidiul prezintă: actele electorale din cercul electoral al Iliei cu privire la alegerea deputatului Eugen Brode, care și-a prezentat credenționalul în ședința de alături; două cereri, între care și rugarea protopresbiterului tractului Sibiului Simeon Popescu, pentru-ca congresul să intervină a lăsa face dreptate și eventual a fi pus în cercetare disciplinară.

După acestea deputatul Pompiliu Popoiu spune, că în ședința trecută a prezentat congresului o rugare, pentru de a verifica pe deputatul Ioan Slavici și în lipsa de credențional, pe care l-a pierdut cu privilegiul mutării sale dela Sibiu în temnițele dela Vă, și pentru de a lăsa de numitului din deputat un concediu pentru întreaga sesiune congresuală. Pe la sfârșitul ședinței a primit însă dela dl Ioan Slavici o scrisoare, prin care îl autorizează a declara, că renunță dela mandatul său de deputat congresual din motive expuse în scrisoarea d-lui Slavici ce o publicăm la alt loc. Pe baza aceasta, deputatul Popoiu se roagă, ca congresul să primească renunțarea d-lui Slavici dela mandatul său de deputat congresual.

Prezidiul observă la aceasta, că de vre-o două zile încoace se cer dela congres lucruri într-o formă neobișnuită până acum și nu află de corectă procederea domnului deputat cu privire la renunțarea mandatului său. V. Babeș admite, că nu e corectă procederea, dar acesta este un caz extraordinar și congresul trebuie să aprezinte un asemenea caz extraordinar. Propune să se transpună afacerea comisiei verificatoare. Prezidiul crede, că dacă este lucru serios, dacă respectul voescer serios a-și depune mandatul, nu este nici un motiv de a mai transpune afacerea comisiei verificatoare. Fiecare deputat poate să facă aceasta, și atunci înceată orice verificare. Desseanu: Un alt deputat poate să prezente credenționalul cuiva, dar renunțarea dela mandat este numai dreptul respectivului și dl condeputat numai atunci ar pute face declarațiunea ce a făcut-o, dacă ar avea plenipotență dela respectivul deputat.

P. Nemeș dice, că se vatămă forma, se vatămă însuși congresul și prezidiul și propune să se treacă la ordinea zilei preste acest obiect. P. Rotariu încă vrea ca să se observe strict toate formele, dar cazul este extraordinar, deputatul respectiv este împedat a face declarațiunea în persoană și crede, că e destul, când un deputat congresual este autorizat a face cutare ori cutare lucru în

numele altui deputat. Propune să se iee la cunoștință depunerea mandatului. Cosma nu scie, de ce se discută asupra acestei cestiuni, fără a fi declarată de urgentă. Ântău se se declare de urgentă. Cav. de Pușcar e de părere, că dacă condeputatul Popoiu ar depune scrisoarea d-lui Slavici pe masa biroului, ca să fie act despre această afacere, s'ar pute ușor decide asupra ei. Prezidiul încă e de părerea aceasta. Popoiu prezintă atunci prelungă o rugare în scris epistola d-lui Slavici. Congresul ia apoi la cunoștință depunerea mandatului de deputat de către dl Slavici.

Urmând la ordinea zilei raportul comisiei verificatoare, la propunerea acesteia, prin raportul ei Bartolomeiu, se verifică deputații George Popovici, Teodor Papp, Filip Adam și Ilariu Duvlea, dându-li-se celor doi din urmă concediile cerute. Alegerea din cercul Sibiului devine fără obiect după abdicarea d-lui Slavici și congresul hotărăse, ca actele electorale respective să se depună la arhivă.

La ordinea zilei urmează raportul comisiei organizatoare. Raportor Partenie Cosma. În continuarea desbaterii speciale asupra proiectului de regulament pentru alegerea de protopresbiteri, §-ul 3 din proiect se primește fără nici o modificare. La §-ul 4 comisiei propune o mică modificare stilară, care însă nu se primește, ci se primește textul original al proiectului. §-ii 5 și 6 se primesc fără modificare.

La §-ul 7 se începe o discuțiune mai lungă. Comisia propune anume, ca §-ul acesta să se înceapă: „Comitetul protopresbiterial, sub prezidiul ordinar, compune etc.“, adică lăsându-se afară „eventual sub al unui comisar consistorial“.

P. Desseanu, prin un discurs mai lung, face contrapropunerea, ca să se mențină textul original al consistoriului metropolitan.

V. Babeș: Când trebuie să cumpănim bine valoarea argumentelor, cu care e susținut textul original al consistoriului metropolitan, sîntem conștenți în fața acelor argumente. Pentru-că se face deosebire între dreptul de jos al poporului și între dreptul ocărmuirii de sus. Este adevărat, că acestea sînt argumente eclatante, pentru de a ridica omnipotența de sus. Nimic nu e mai clar, decât, dacă congresul va vedea, că fiecare diecesă procede altfel la alegerea de protopopi, să se îngrijească de uniformitate. „Statutul organic“ are în vedere drepturile poporului și ale bisericeii. După care regulile ale minții sănătoase și ale logicii se poate nega dreptul congresului, de a cere, ca eparchiile să susțină uniformitatea? Cum se interpretează „Statutul organic“ în cazul acesta conform ordinii publice, conform scopului și conform moralei? În ce se cuprinde necesitatea comisariatului consistorial? Într-aceea, că consistorul se identifică în cele mai multe cazuri cu episcopul? Consistorul, se dice, scie mai bine care este dotațiunea, calificațiunea candidatului. Eu cred, că fiecare district scie însuși mai bine, ce se pretinde. Se dice, că consistorul le cunoaște toate acestea mai bine. Mă mir, cum le scie așa bine și nu a putut să le divulge așa, ca să le pricepem și noi. Nu se poate mai departe presupune, ca un administrator protopresbiterial să nu aibă calificațiunea recerută de a pute fi comisar. Dacă stă lucrul așa, atunci să desființăm constituțiunea și să dăm puterea în mână bisericanilor. Eu Văș ruga, ca să fim serioși și sinceri și să nu tindem mereu a scurta drepturile poporului. „Statutul organic“ spune expres, unde se în-

cepe activitatea consistoriilor diecesane. Se ne ferim de a decreta dispozițiuni, care vatămă simțul comun al poporului. Să nu ne discredităm față cu poporul. Să nu luăm față cu poporul dispozițiuni, care deșteaptă în popor credința, că nu ne interesăm de el, ci numai de unii particulari, de bisericiani. Să nu dăm prea mult în sus și să nu luăm din jos. E destul când vedem, că din toate părțile ni se reduc drepturile și ne apasă. Aceasta poate duce pe popor la o desperațiune, care poate să fie foarte funestă. Eu nu sciu, de ce această excepțională măsură. Nu cu auctoritatea, ci cu faptele se guvernăm. Întreb pe aceia, care sînt pentru comisariat, înaintat-au ei prin aceasta ordinea morală? Nu pricep, pentru-ce această lăpăre a puterii din centru. Episcopul are atăta putere, ca numai să voească și poate să umple biserica de binefaceri. Eu nu sînt pentru augmentarea puterii centrului. „Statutul organic“ a scuit, de ce dispune, ca activitatea comisariatului să se înceapă numai cu actul alegerii. Susțin propunerea comisiei.

După cav. de Pușcar ia cuvântul Dr. Al. Mocioni și dice, că nu a voit să iee cuvântul, dar după cele duse de dl Desseanu, din punct de vedere al „Statutului organic“ și al autonomiei eparchiilor, și-a ținut de datoriță a cere cuvântul. Cu privire la argumentul, că §-ul 40 însărcinează cu conducerea alegerii protopopesci pe consistorul eparchial, până-ce sinodul nu a făcut un regulament, susține, că acel §-u dovedește nimic pentru, ci tocmai contra propunerii d-lui Desseanu. Toate drepturile ce s'au dat eparchiilor, s'au dat întregimile „Statutului organic“. De sine se înțelege, că dreptul dat sinodului eparchial nu poate să meargă mai departe, decât până acolo, unde §-ul 51 trage marginea. Propunerea comisiei nu conține abateri dela „Statutul organic“. Dacă congresul nu ar fi competent a se amesteca în drepturile eparchiilor, atunci s'ar desorganiza biserica, și d-sa protestează în contra unor asemenea teorii. Na recunoaște un for mai suprem decât congresul. (Strigări. Așa este!) Ar regreta, dacă dl Desseanu ar dice, că sinodul eparchial protestează pentru-că congresul a intrat în competența sinodului. În cestiunile competenței numai congresul poate decide. Nu înțelege, cum insistă tocmai capii bisericesci la așa ceva, când chiar §-ul 41 opresce dreptul, de a exmite comisar. Trebuie să creadă, că capii bisericesci au ceva interes, pe care noi nu-l cunoaștem și nu-l înțelegem. Nu scie din ce motiv vreau să introduc ceva nou. Motivele ce le-a auzit pentru susținerea textului original nu l-au convins de necesitatea acestei măsuri. Praxa de până acum dovedește contrarul. Motivul decizător însă în contra comisariatului este pentru d-sa abaterea dela „Statutul organic“. Nu este argument, de ca congresul s'ar pute abate dela dispozițiunile clare ale „Statutului organic“. Primește textul propus de comisiune.

Prezidiul se simte provocat și dice: Nu sciu de unde, dar ved, că dl A. Mocioni scie, că capii bisericesci sînt pentru textul original al consistoriului metropolitan. Așa este, noi toți trei dintr început am fost pentru acel text. În fine a dîs, că dispozițiunea aceasta ar fi o abatere dela „Statutul organic“ ca-și-când arhiepiscopul ar tînde a lucra în contra spiritului „Statutului organic“. Din contră, noi pe baza spiritului aceluia ne nîsim spre binele bisericeii noastre. Acolo nu se spune să fie comisar, ci eventual, dacă va fi necesitate. Noi tot așa apărăm drepturile poporului în sus ca și în jos. Dacă imputarea ce

se face mă privește pe mine, eu trebuie să o resping.

Al. Mocioni în cestiune personală dice, că nu poate să primească o asemenea interpretare a cuvintelor sale, trebuie însă să constate și acum, că dispozițiunea aceea este o abatere dela „Statutul organic“.

După-ce atât episcopul Aradului I. Mețian, cât și cel al Caransebeșului I. Popasu pledează pentru textul original al consistoriului, ear' Dr. Gall asigură pe arhiepiscop, că comisiei organizatoare nu a avut intenția să atribute arhiepiscopilor vre-o tendență absolutistă, N. Popea dice, că obiectul acesta e foarte momentuos și că nime nu s'a gândit, că doar din partea domnilor episcopi s'ar tînde la despotism. Dar' este într-adevăr o abatere dela „Statutul organic“ dispozițiunea din proiectul consistoriului și se roagă pentru primirea propunerii comisiei. Punându-se la vot, propunerea lui Desseanu primește 21, ear' a comisiei 41 de voturi.

Deputatul Stănescu propune la §-ul 7 următorul adaus: „În cas, când protopresbiterul devine și de paroh ales, mai înainte de a se compune concursul, trebuie recurate datele autentice despre emolumentele și sufețele respectivei parohii.“

După o discuțiune scurtă, propunerea se predă comisiei organizatoare.

Ședința se ridică la 2 oare d. a. Proxima ședința quia următoare la 1 oară înainte de amiază. La ordinea zilei: Continuarea desbaterii speciale a proiectului de regulament pentru alegerea de protopresbiteri.

CRONICĂ.

Numiri. Ministerul reg. ung. de justiție a numit pe diurnistul dela tribun. reg. din Dej, George Găvriliu, de cancelist cl. II. la institutul corecțional din Gherla. — Prezidentul tribun. reg. din Elisabetopol a numit de servitor de cancelarie la judecătoria cercuală din Dicio-St.-Martin pe Albert Fogarasi, temnicerul dela judecătoria cercuală din Cohalm.

Statute aprobate. Ministerul de interne a provădit cu clausula de aprobare sub Nr. 66.117 a. c. statutele „Reuniunii pompierilor voluntari din Borgo-Prund“.

Maghiarizare de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarea schimbare de nume: Iosif Kostbar în „Gáspár“.

Din comitatul Bistrița-Năsăud. În ședința de toamnă a comitetului municipal din acest comitat au fost aleși: în comisiunea administrativă: G. Budacker, G. Löw, Dr. C. Connerth, D. Lica și G. Manu. În comisiunea verificatoare: I. Hofgraeff, G. Keintzel, I. Ciocanu, P. Decsei și G. Löw. În comisiunea pentru măsurarea dării: D. Lica și G. Keintzel; în comitetul permanent: Dr. Albert Wagner; în comitetul electoral central: C. Berger; în comisiunea pentru asentarea cailor: G. Decani.

Schimbare de garnisoană. După-cum e informat un diar din Seghedin, regimentul „Baron Fejérvári“ din acel oraș va fi transpus la Budapesta.

Casuri de moarte. În Brașov a murit zilele acestea unul dintre bărbații cei mai de frunte ai Sașilor de acolo, Ioan Güt. Născut în Germania la 1810, a invățat tipografia în Frankfurt l. Main, a umblat prin mai multe orașe ale Europei și la 1833 s'a așezat în Brașov. Aci a cumpărat o tipografie și la 1837 a scos un diar, „Siebenbürger Wochenblatt“ care până astăzi trăsece sub numele „Kronstädter Zeitung“. Ca supplement al gazetei, el publica alte scrieri periodice de literatură, ca „Vaterlandskunde“, „Satellit“, „Stundenblumen der Gegenwart“. Tot în anul 1837 a pri-

mit el dreptul de cetățean al Brașovului. La 1841 la inițiativa lui s'a înființat în Brașov o reuniune industrială, al cărei președinte a fost și dînsul dela 1870 până la 1881. La 1866 a fost ales de președinte al camerei comerciale și industriale din Brașov, stînd 10 ani în acest oficiu de onoare. Pentru meritele sale pe terenul industrial, a fost numit la 1867 cavalier al ordinului „Francisc Iosif“. La 1871 a fost ales orator, ear' la 1876 primar al orașului Brașov, totodată a fost ales de membru al presbiteriului. Douăzeci de ani neînterupt a fost curatorul bisericeii săsești din Brașov. Din editura lui au eșit preste 1220 de serii de tot felul; în tipografia lui s'au tipărit cele dintâi foi românești „Gazeta Transilvaniei“ și „Foaia pentru minte etc.“

— Ambasadorul italian la curtea britanică, Carol Nicolis conte di Robilant, a înecet din viață. El a fost un bărbat bine cunoscut în monarhia noastră, unde a reprezentat regatul italian dela 1870—1885. După revocarea sa din Viena a fost numit ministru de externe în locul lui Mancini, ear' în urmă ambasador la Londra, unde l'a și ajuns moarte. Conte Robilant a fost unul din cei mai de frunte patrioți italieni. În tinerețe a excelat ca militar, luptându-se cu vitejie pentru unirea patriei sale. În lupta dela Novara la 1849 și-a pierdut mîna stîngă. El a părăsit cariera militară în rangul de locotenent general, trecînd în viața diplomatică. Calitățile lui principale erau vitejia, modestia, umanitate, iubirea de știință și entuziasmul pătîntor al artelor frumoase. Ca diplomat a contribuit mult la consolidarea relațiilor prietenești între Italia și Austro-Ungaria.

Hymen. Dl Constantin Baicu, teolog absolvent și învățător la școala rom. gr.-or. din Orăștie, își va serba cununia cu d-soara Sofia Barbu, fiica secretarului magistratului în pensiune din Orăștie Nicolau Barbu, la 29 Octomvrie st. n., în biserica română gr.-or. din Orăștie.

„Niksz deutsch“. Sub acest nume scrie „Erdélyi Híradó“: „Direcțiunea societății căii ferate din Oradea-mare a primit zilele acestea un răspuns de învăț dela ministrul de comunicațiune. Societatea s'a îndeluncit a-și ține ședințele ei când în Viena, când în Budapesta. Acum era rîndul să se țină ședința în Viena, ministrul Baross însă hotărât a declarat, că el nu concede unei societăți maghiare să-și țină ședințele în Viena. Societatea a apelat să lăse concedă, deoarece mulți dintre membrii ei locuiesc în Viena, dar ministrul prin o telegramă a oprit de nou ținerea ședinței în Viena. Cuminte lucr!“

Necaz „kulturegylet“-ist. Un diar din Cluj scrie: „Comitele suprem al Bihorului a trimis de curînd listele de subscriere pentru „EMKE“ preoților de pe sate. O doamnă română, care se ostenește cu adunarea de bani pentru acest scop mare, a trimis o listă și familiei unui preot gr.-or. Dar' ce să vezi! Domnișoara de casă a trimis înderît lista cu cea mai strînică indignare, dicînd: „Nici o clipită nu mi-ar da pace gîndul, că eu am dat bani pentru asemenea scop; mai bucuros mi-aș tăia degetele decât să fac aceasta. Chiar de n'aș scîi ce scop urmăresce „EMKE“, îmi este deajuns să ved cuvîntul „magyar“ ș. a. Domnișoara aceasta e vrednică — scrie diarul maghiar — să o poarte tată-seu pe bani la tîrguri ca pe un monstru“. Ei da, atunci mai bine să poarte cineva pe doamna română pe bani, căci domnișoara e tînră încă, nu scie ce face, dar doamna trebuie că are minte! Că de-ar turba dracul de ciudă, cum turbă șovinii maghiari de necaz, lucrurile au să meargă calea lor naturală și cui îi poftese șoviniiștii „pereat“, noi îi poftim „să trăească!“

Dile de ploaie. În urmă a sosit și timpul ploilor, după-ce de mai multe săptămîni am avut tot timp frumos. Pentru culesul viilor zilele acestea nu sînt chiar de dorit.

la oraș, cărei am voit să-i due drept o felicitare aceste mărgele; dar' nu l-le-am dus; ție îți șed mai bine, fecioară frumoasă, imdobesc-ți cu ele frumșetea... ori le calcă în picioare. Dar' ia mărgelele.“ Eu le luai, dar' nu pentru de a le calcă, nici atîta cîntse nu voiam să-i dau; dar' eu le luai cu rîutate și nu ăisei nici un cuvînt. Mă reîntorsei în casă și pusei mărgelele pe masă — pentru de a le pune înaintea mamei, de aceea le-am luat. Mama ședea atît de palidă și tăcea, ca-și-când i-ar fi fost teamă să vorbească cu mine. În fine mă întrebă: „Ce este aceea?“ Eu răspunsei: „Ție ție-le-a adus neguțătorul, mamă; nu sciu“. „Nu mie, fetiță rea, nu mie“. Cu atîta durere rostii cuvintele, par-că l plîngea sufletul. Eu mă uitai la dînsa, voiam să mă arunc la picioarele ei, dar' duhul cel rău îmi frînsse voința și-mi șopti ceva. „Bine, dacă nu ție, de sigur tatei; lui am să l-le dau, dacă se va reîntoarce; eu voiu dice: au fost negustori aci, au uitat marfa...“ Ah! cum începui să plîngă mama de grozăv! „Eu însămi o să-i spun tatei ce fel de negustor au fost aci și după-ce fel de marfa a căutat.“ „Tu ești un șerpe tirăitor, tu ești un copil afurisit!“ Eu tăcei fără de a lăcrima. Mersei în chiliiță: mea și ascultai toată noaptea la șueratul uraganului.

— „Cinci zile trecuseră. Tata se întorsese seara tîrziu, aspru și moros, frînt de nenorocirea, care i-a nimicit atît de grabnic

speranțele. Un braț îi era legat. Eu vedeam de pe dînsul, că inimicul cel rău l-a înălțat în drum; inimicul i-a zdrobit puterea. Cine era acel inamic asemenea sciam. Cu mama n'a grăit nici o vorbă, de mine n'a întrebant, el adună oamenii și porunci să oprească fabrica și să apere casa de ochiul cel rău. Inima mea simția, că nu este bine la noi în casă. Noaptea vine, este vifor. Abia ajung în odaia mea, deschid fereastra — fața îmi ardea, ochii îmi plîngeau, inima îmi era neliniștită, mă durea tare, tare. Voiam să ies din chiliiță, la capătul lumii, unde să nasc furtuna și viforul. În peptul meu ardea, ardea. În sfîrșit oboseala mă dovedește, închid fereastra, mă culc în pat îmbrăcată, adorm. „Auđi!“ Bate la fereastră: „Auđi!“ striga: „Deschide!“ Cu un streang s'a urcat cineva la fereastră. Sciam îndată cine vine ca oaspe la mine, eu deschid fereastra earăși și îl lăsa să între în chiliița mea singuratică. Căciula nu și-o luă de pe cap, cu respirarea oprită se puse pe scaun. Simțiam cum păliam. „Ei, frumoasă fecioară, șopti el, voiesci să strici acum pe inimic, se chemi pe tata? Aci l streangul, leagă-mă“. Eu tăcei. „Deschide dar' ușa, copilă frumoasă, voiu să merg în jos și să l salut pe părinții tăi“. Eu tremuram de-mi clonțiau dinții. Îi deschisei ușa. Când trecu pragul, îmi adunai toate puterile sufletesci și grăi: „Să nu mai îndrănesci a-mi aduce cadouri!“ Cutia cu mărgele o aruncai după el.

Catarina se opri. Obrajii ei ardeau, ochii ei schinteiau prin lacrimi, peptul i-se ridică și afunda de respirația adîncă.

— „Rămăsei singură, — continuă dînsa; vocea ei era neliniștită și tristă, — strigăte sclăcitale răsunară deodată prin noapte, voiele vauiau fără ordine, printre urlete și alergări sgomotoase înțelesei vorba grozavă: „fabrica arde!“ Mă ascunsei. Toți fugiră din casă. Rămăsei numai singură cu mama. Mama zăcea pe patul de moarte, ah, eu o sciam! De trei zile deja trăgea de moarte. . . De sub odaia mea se auzi un strigăt de groază, un strigăt atît de slab, pierdut, precum țipă un copil când trăsare de spaimă în somn. Apoi se făcu tăcere. Eu stînsiei lumina — nu sciu de ce-mi era frică în întunerec și îmi acoperii fața cu mînilor. Și atunci auz cum alergăturile se încep de nou. Mă plecai din fereastră — lucrătorii de fabrică se îmbuldesc în jos zăpăciți, în mijlocul îmbulzelii se face un drum și pe drumul acela oamenii poartă ceva . . . un trup omenesc. . . Doamne sfînte! . . ei aduc cadavru! tatei. . și din gura în gură sboară vorba: „s'a împedecat pe trepte. . . a picat în căldarea ferbinte. . l-a împins de sigur duhul cel rău“. . Eu am căzut pe pat. Zăceam înțepenită, așteptam, așteptam, și nu sciam după-ce. Greu mi-a fost cașul acela. Căta vreme am așteptat nu-mi aduc aminte, îmi aduc numai aminte, că îmi era gol prin cap, în vreme-ce fumul îmi rodea ochii; că simțiam

o plăcere slabă în sentimentul doli al morții mele apropiate. Abia observai, că me prinse cineva de umeri și mă ridică. . . Dar' îndată-ce îl recunosci, mi-se împotetară sensurile: era tot pîrjolit, tot pîrjolit și ei caftanul lui, care era ferbinte, dacă îl ating, fumegeam. „La tine viu, fecioară frumoasă. Părăsește cu mine aceste locuri de desastu. Sufletul mi-l-am pierdut pentru tine și eu singur nu pot cere iertare pentru această noapte blăstămată — amîndoi împreună poate-că am pute!“ Și ridea îndrăcitul! „Arată-mi, ăise el mai departe, cum putem scăpa fără de a înălți oamenii“. Eu îl luai de mână și-l dusei cu mine. Trecurăm prin coridor, și deoarece-ce aveam la mine cheile, deschisei ușa camării și arătai spre fereastră. Fereastra da înspre grădina. El mă cuprinse cu mînilor sale puternice, mă țină strîns și sări cu mine din fereastră. Și noi alergarăm împreună, mână în mână, alergarăm mult. În fața noastră o pădure deasă, întunecoasă. El se opri în fugă și ascultă. „Ne urmăresc Catrină. Dee-le D-șeu pept sănătos proșilor — curăți-s'ar de cenușe! Nu ne este scris să ne părăsim viața acum! Sărută-mă, frumoasa mea copilă — sărutarea ta să însemne dragoste și fericire eternă!“

— „De ce îți sînt mîinile pline de sânge?“

— „Mîinile sîngerate, odorul meu? Am sugrumat cîinii voștri. Bălele lătrau asupra oaspeiului întărgiat. Vină!“

— „Ear' alergarăm“.

— „Pe puncte zărirăm calul tatei, și-a rupt căpăstrul, a fugit din grajd; n'a voit să arză gloaba. „Sue-te, Catrină, după mine. Dumneșeu ne trimite ajutor!“

— „Eu nu răspunsei.

— „Nu vrei? Doar' nu sînt eu păgân, nu sînt duh rău. Uită, cum îmi fac cruce“. Și într-adevăr, el se cruci. Eu mă suii, mă strînsiei de el — uitai de mine ca-și-când aș fi într'un vis. Ajunserăm la un rîu lat, lat. El se coborî și mă ridică de pe cal. Am mers între trești, unde își ascunsesse luntrița. „Mergi în pace cal bun. Cantă-ți un alt stăpân“. Mă aruncai la calul tată-meu, îl îmbrățișai tare de adio. Întrărăm în luntriță. El luă lopețile. Încurînd dispărură țărmurile. Și când dispărură țărmul, el puse lopețile la o parte.

— „Auđi, fecioară frumoasă, — grăi el apoi și ochii îi străluciau foarte neobișnuit, — nu am să-ți ăic o vorbă de nimic. Ce îți voiu spune, întipărească-se adînc în sufletul tău, ca un cuvînt foarte serios. Ascultă: dacă nu am să-ți fiu pe plac, aži ori mai tîrziu, tu se nu perđi vorbe, nu îți da nici o silință deșeară. Numai sprăncenele tale de samur să le încrețesci, numai ochii ți-lasă să se cuvinteze, mișcă-ți degetul mititel și eu îți redau libertatea. Ce te va libera pe tine, sumeață frumoasă, va fi moartea mea!“ Sufletul meu zimbăia la aceste cuvinte.

(Va urma.)

Proiectul de regulament

pentru procedura la alegerea de protopresbiter în metropoli gr-or. din Ungaria și Ardeal.

(Urmare și fine.)

§. 17.

Actul alegerii de protopresbiter îl efectuează sinodul protopresbiterial sub prezidiul comisarului consistorial. La acest sinod se recorează să fie de față majoritatea alegătorilor, adică cel puțin jumătate din membrii alegători mai mult cu unul, observându-se exact la acest sinod prescripțiile §§-lor 43, 44, 46, 47, 48, 49, 51, 52 și 53 din „Statutul organic”.

§. 18.

Sinodul electoral, alegându-și notarul, înainte de toate efectuează verificarea membrilor sei, care încă nu sunt verificați. Reclame contra verificării sau neverificării vre-unui deputat se decid îndată în sinod, — la care act, dacă voturile sunt egale, decide votul comisarului consistorial. Contra concluderii aduse deputatului neverificat poate înainta și da gravamen, care gravamen se alătură la protocol. Sinodul apoi, după ce și-a ales notar definitiv, la cunoștință despre lista celor calificați, combinată în comitetul protopresbiterial, și eventualmente o întregesc; după aceea alege din sinodul său trei membri în comisiunea de scrutinii și în fine pășesc la alegerea secretă prin sedule.

La verificarea membrilor ordinari participă numai membrii ordinari ai sinodului.

§. 19.

Un alegător poate vota numai pentru un concurent, prin urmare pe sedula are a fi scris numai numele unui concurent; sedulele cu mai multe nume, precum și acelea, în care s'ar da voturi persoanelor declarate de nequalificate, se consideră de nul.

§. 20.

Votarea se face la apel nominal după lista deputaților, fie aceea compusă după cereri sau în rând alfabetic. După ce s'a ctit odată lista deputaților și acestia și-au dat votul, se mai acordă un restimp de 1/2 oră pentru verificarea și votarea celor care vor fi absenți la prima cetire; ear' după decurgerea acestui restimp votarea se încheie, dacă nu s'au prezentat alți votanți.

§. 21.

După încheierea votării, președintele-comisar desface sedulele de votare una câte una și cetese din fiecare numele scris în ea; apoi predă sedula comisiei de scrutinii spre controlare; în fine se numără voturile și rezultatul se enunță și se trece la protocol.

§. 22.

Dacă la rândul al treilea al celor care au intrat mai multe voturi sunt doi sau mai mulți cu voturi asemenea, se face alegere nouă, și urmând tot același rezultat, între dinții decide soarta, care se va executa numai decât în fața sinodului.

§. 23.

Încheiându-se protocolul sinodului electoral, sedulele de votare se adună laolaltă, se pun sub cuvertă și se sigilează cu sigilul parohiei locale, cu al comisarului-președinte și al unui membru alegător; apoi se alătură la actele electorale.

Cu acestea terminându-se actul electoral, protocolul se autentică sau în fața sinodului electoral sau prin o comisiune aleasă anume pentru autenticare.

§. 24.

Comisarul consistorial subțerne întregul act electoral consistorial, pentru a denumi pe unul dintre cei trei concurenți, care au intrat cele mai multe voturi.

§. 25.

La cas, când toate voturile se vor fi dat numai unui candidat sau se vor fi împărțit numai între doi, rămâne la buna socotină a consistorului a întâi pe cel ales, respective pe unul din cei doi, sau a ordona alegere nouă cu concurs nou; dacă însă și a doua alegere va fi având asemenea rezultat: consistorul, pe cât nu are excepțiune din punct de vedere al calificațiunii, întărește pe unicul ales, respective pe unul dintre cei doi prezenți.

§. 26.

Comisarul consistorial nu poate fi nici membru al sinodului protopresbiterial, nici ales de protopresbiter în tractul, în care conduce alegerea.

§. 27.

Sinodul convocat pentru alegerea de protopresbiter nu poate intra în discuțiunea altor obiecte, afară de cele ce sunt în strinsă legătură cu însăși alegerea.

Din sedința plenară a consistorului metropolitan, ținută în Sibiu la 27 Septembrie 1888.

Miron Romanul m. p.,
metropolit.

Leontin Simonescu m. p.,
secretar metropolitan.

VARIETĂȚI.

(Un binefacător — fugit.)

Din Turin se scrie: Era aici un negustor de haine teatrale, papa Todros, care dădea mâncare la artiști, când erau amenințați să crepe de foame, împrumuta haine scumpe la actrițe frumoase, ca să-și facă valabile comorile naturale, împrumuta bani la directori săraci ca să organizeze trupe pentru America-de-Sud, lua fețele de stradă dedate la viții și făcea din ele baletiste sau cântărețe, ajuta pe începătorii poezi sau scriitori, cumpărându-le manuscrisele și publicându-le cum scia dînsul.

Nici un artist n'a trecut prin Turin fără să fi avut de a face cu dînsul.

Avea prăvălii de haine, de încălțăminte, de mode, care toate erau deschise, fără bani, pentru ori-ce soi de artiști și de scriitori. Acest binefacător se ridicase de pe cea mai de jos treaptă și se credea în general, că e foarte bogat.

Care n'a fost uimirea tuturor, când s'a aflat în zilele din urmă, că el a fugit, lăsând un deficit în afacerile sale de 300 franci!

Cei-ce-l plâng mai mult sînt actorii! Nu mai are cine să-i primească la gară și să le dea ceai gratuit când sosesc eara înghețată, să-i țină săptămîni întregi pe mâncare și pe beutură, când reprezentațiile nu aduc câștig, să-i încurajeze prin sfaturi și prin exemple.

Artiștii italieni sînt așa atinși de această dispariție, încât nu mai știu ce să facă ca să găsească pe papa Todros și să-l readucă la urma locului.

În toate orașele Italiei se dau așii reprezentații, al căror venit este destinat pentru regăsirea și reintegrarea lui Todros în funcțiunile sale.

Artiștii dela Odeon din Paris, care și dinșii au avut ocaziune să treacă prin Turin, vor da trei reprezentații în același scop.

E o adevărată revoluție artistică. Se crede, că Todros a fugit în America.

Din public.*)

Încunoscire.

Conform deciziunii adunării generale de estimp, se publică concurs la premiul de un galben imperial pentru cel mai bun operat asupra temei „Să se arete pedecile învățămîntului religios moral și modul delăturării lor”. Terminul se pune pe Dumineca Florilor din anul următor. Pot concurge și e de dorit să concurgă toți membrii ordinari ai reuniunii. Se recere, ca operatul să nu fie mai lung de 5 coale și mai scurt de 3, scris legibil, nici prea rar, nici prea des. Operatele vor fi a se înainta până la terminul numit la comitetul subscris.

Din sedința comitetului administrativ al „Reuniunii învățătorilor români gr-cat. din giurul Gherlei”, ținută în Gherla, la 17 Oct. 1888.

Prezidiul „Reuniunii”.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Berlin, 18 Octomvrie n. Geffcken va fi acusat pentru trada de patrie. Toate foile aduc articoli de jale în memoria împăratului Frideric, fiind astăzi ziua nașterii lui. Ele deplâng moartea timpurie a împăratului.

Petersburg, 18 Octomvrie nou. Rusia concentrează trupe la granița Galiciiei, ca demonstrațiune față cu dislocațiunea trupelor austriece în Galitia.

Roma, 18 Octomvrie n. Papa provoacă pe toți episcopii din lume să agi-teze pentru restaurarea puterii lumesci a Papei.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Bucureștii, 19 Octomvrie n. În urma desbinării partidelor opoziționale s'au pus circa 2700 de candidaturi la cele 300 mandate parlamentare, asupra cărora se va hotărî în alegerile ce sînt a se face.

Roma, 19 Octomvrie n. În urma exundării dela malul Adriaticii s'au ruinat în Castellamare 60 de case și alte 100 sînt în pericol. Mii de familii sînt fără adăpost și expuse foamei, lipsite fiind de toate.

Întrările la forul roman au fost așară ocupate de o mulțime imensă de oameni. Când monarhii și familia regală au apărut în logea de curte, au fost salutați de mulțime cu aclamări puternice. După aceea s'a ținut un concert, în care s'a executat o cantată mare în onoarea împăratului. Forul a fost iluminat cu foc bengalic, prezentând un aspect feeric.

Atena, 19 Octomvrie n. O rum-pere de nori a causat pagube enorme. Linia ferată Atena—Patras este ruinată în extensiune de 20 chilometri.

Bibliografie.

A apărut șapte scrisori deschise către Carol I. regele României, de dl V. Maniu fost senator și deputat.

I. Scrisoare cuprinde: Situațiunea, per-ceptele de guvernament; legile domniei, mise-riile populațiunii, străinismul.

II. Scrisoare: Causale pauperismului, cucerirea economică, principiul național ca idee de stat.

III. Scrisoare: Defectuositațile institu-țiunilor împrumutate, sistemul de legitare, vi-țiile legilor noastre civile și penale, instruc-țiunea, școala.

IV. Scrisoare: Aplicațiunea legilor, ad-ministrațiua, justițiua, domeniile, armata etc.

V. Scrisoare: Studiul istoric retrospec-tiv, trecutul și actualitatea. Genesa rului.

VI. Scrisoare: Principiul dinastic. Tra-dițiunile bune și rele.

VII. Scrisoare: Cum au cugetat gene-rațiunile trecute? Idealul românismului, con-servatorismul și reacțiunea, boerii vechi și noi, cum se formează opiniunea publică? Conclu-siune.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 11 Ianuarie st. n. 1889 imobilele mino-renului Francisc Herczeg în Ganțaga de către judecătoria cerc. din Hațeg.

— 6 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Dr. Teodor Tilcen de către tribunalul reg. din Bistrița.

— 15 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Conrad Seher de către tribunalul reg. din Bichiș-Giula.

— 17 Ianuarie st. n. 1889 imobilele Elisa-vetei Junker în Cseny de către tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 8 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Samuil Gerner de către tribunalul reg. din Sighetul-Marmației.

— 22 Noemvrie st. n. a. c. imobilele Anei Pavlovits nasc. Janovits de către tribu-nalul reg. din Chichinda-mare.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Maria Komlodi căs. George Rerei (din Mezöberény), Ioan Kató (din Ghioma), Ana Vinkovics căs. Mateiu Szilágyi, la tribunalul reg. din Bichiș-Giula;

— la rămasul după Ioan Candra (din Cocova) la tribunalul reg. din Rimaszom-bat.

Posturi vacante:

— Un post de subjude reg. la judecătoria cerc. din Csacza, cu salariu de 1000 fl. și 200 fl. relut de cuartir. — A se adresa la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socoată cu diurnă la perceptoratul regesc de dare din Nagy-Károly. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Nemet-Szent-Mihály (ett Vasvár) prelungă 400 fl. depunere de cautiune; salariu 510 fl., pau-sale 70 fl. și 84 fl. ca anmanuare, apoi din venitul curat 10%. A se adresa la autorită-țile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoria cerc. din Karczag și unul la tribunalul reg. din Solnoc, cu salare de câte 240 fl., relut de cuartir 40 fl. și câte un rënd de vestiminte. — A se adresa până în 11 Noemvrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de notar-clasa a II-a la tri-bunalul reg. din Szabadka, cu salariu de 800 fl. și 150 fl. relut de cuartir. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile com-petente.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Arad. — A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 19 Octomvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.9)	Diferența din preajmă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
722.1	-4.0	+4.6	+8.9 +4.0	SO

Din țeară, 17 Octomvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempe-ratura Celsius	Vântul direcția	tura
Sătmar	770	+ 0.3	NO	2
Oradea-mare	—	—	—	—
Cluj	769	+ 1.8	V	1
Orșova	768	+10.7	O	1
Timișoara	770	+ 8.0	NO	2
Arad	769	+ 3.6	NV	3
Panciova	767	+ 8.0	N	3

Sosiți în Sibiu.

La 19 Octomvrie n.

Hotel „Habermann”. Francisc Jirka din Se-beșul-săseș, I. Alkes, inginer din Aiud. R. Blasca, U. Blasca, ambii din Uioara. Flesch, fabricant din Brunn. Grünhut, Mandl, comercianți, ambii din Viena.

Economic.

Greutatea grânelor și valoarea lor. (Urmare și fine.) În portul Brăilei, după prețurile actuale, grâul de 56 libre se vinde cu 8.50 lei hectolitru, ear' cel de 61 libre cu 12 lei. Eată dar' o diferență mare de 3.50 lei în valoarea unui hectolitru de grâul, provenită numai din cauza deosebirilor de greutate. După cele șise mai sus, este natural să fie așa, deoarece calitatea grâului este proporțională cu greutatea lui.

În astfel de împrejurări putem lesne să ne dăm seamă de toată importanța econo-mică ce o are producțiunea grânelor grele și de calitate superioară.

Ne aducem aminte, că cu câțiva ani în urmă mai toți cultivătorii, care cunoscneau de altminte relațiunea ce există între greu-tatea grânelor și între valoarea lor, se plân-geau, că grânele noastre perd din calitate, degenerază și devin din ce în ce mai ușoare scad din preț. Se explică faptul în diferite moduri. Cu deosebire se învinovăția sără-cirea pământului și cultura neîngrijită.

Este foarte natural, ca grâul crescut într'un teren sleit prin cultură abusivă să nu crească cu atîta vigoare ca într'un teren fer-til, să nu dea rod așa de plin și de calitate superioară. În această privință nu putem face nici o deosebire între plante și animale, și unele și altele produc mai mult și mai bun când sînt bine hrănite.

De asemenea, chiar când terenul este fer-til, dacă cultura este neîngrijită, dacă prepa-rațiunea pământului nu este făcută la timp și în bune condițiuni, atunci grâul nu se poate folosi pe deplin de fertilitatea naturală a solu-lui și producțiunea se resimte.

A trebuit să vină anul 1887 cu recolta sa excepțională, cu grâne ce cântăreau 60—65 libre, ca să șteargă cu deservire din memo-ria cultivătorilor nostri, că în adevăr grâul degenerază. Chiar recolta anului acesta ne dă o dovadă pipăită, că calitatea grâului nu depinde numai de fertilitatea pământului, ci și de alte circumstanțe.

Alături de grâne de 60—62 libre s'au recoltat în anul acesta pe teren absolut identic grâne, care cântăreau abia 56—57 libre.

Se vede de aci lămurit, că condițiunile producțiunii agricole sînt din cele mai complexe; ele depind de sol, de preparațiunea solului, de epoca executării lucrărilor, de felul sîmînței și foarte mult de condițiunile climatice ale anului.

Cu toate acestea spre a ridica comerciul nostru de cereale, care constituie principalul isvor de bogăție al țerii, avem cel mai mare interes de a produce grâne, care să se distingă prin greutatea lor și care prin urmare au o valoare comercială mare. Neputînd avé nici o influență asupra climei, omul poate însă îmbunătăți pământul, poate să-l lucreze bine și la timp, poate să aleagă sîmînță bună. Este natural, că îngrijind, ca acești din urmă factori ai producțiunii fiind bine aplicați, ei vor avé cea mai fericită acțiune asupra cali-tății produselor.

Nu mai îndeplinirii unora din aceste con-dițiuni putem atribui îmbunătățirea treptată a calității grânelor noastre; îmbunătățirea ce a început a fi aprepătă și în țările străine.

Pe de o parte introducerea pe o scară foarte întinsă a plugurilor perfecționate a permis să se facă arături mai adînci și mai bune, ear' pe de altă parte agricultorii dau acum mai multă importanță alegerii unei sî-mînțe mai bune.

Nu ne îndoim, că continuînd a da din ce în ce mai multă atențiune arăturilor și felului sîmînței, vom ajunge a avé grâne capabile, de a ține pept concurenței altor țeri exportatoare de cereale atît prin calitatea, cît și prin valoarea lor.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 4 și 5 Octomvrie st. v. 1888.

Găitan lui Schmirer, orz 2100 hect., 5.37½ lei. Evloghio lui Nicolopulo, fasole 1600 hect., 18.75 lei. Petcu lui Sechiari, grâul 1550 hect., 11.95 lei. Cohen lui Bellet, grâul 900 hect., 10.10 lei. Bach lui G. Mendl, porumb 7450 hect., 7.20 lei. Matheo lui G. Mendl, grâul 2500 hect., 12.40 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Timișoara, 17 Octomvrie. Prețurile ce-realelor computate după măsura metrice. Grâul fl. 7.05 7.10. Săcără fl. 4.60—4.70. Orz fl. 5.10—5.50. Ovăse mercantile fl. 4.20—4.40. Ovăse vînturate fl. 4.50—4.60. Meic fl. 3.75—3.80. Spirit, comun per 10,000 litre fl. 18.——18.50. Spirit rafinat per 10,000 litre fl. 19.——19.50

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 17 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 48.— cr. până 49.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 50½ cr., de mijloc 50.— cr. până 50½ cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țărănească, grea 48.— cr. până 49½ cr., de mijloc 48.— cr. până 49½ cr., ușoră 49.— cr. până 50.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 43½ cr. până 49½ cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., îngreșăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4½, cumpărit la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Oct. 1888.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Grâul				
Bănățeneș, non	74	—	75	—
Grâul dela Tisa	74	—	75	—
Grâul de Pesta	74	—	75	—
Grâul de Alba-regală	74	—	75	—
Grâul de Bácska	74	—	75	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	
Săcără		70—72	5.50	5.70
Orz	Nutreț de vîinars de bere	60—62	5.35	5.75
		62—64	6.25	7.25
Ovăse		64—66	5.10	5.90
		68—71	6.20	6.25
Cucuruz (porumb)	bănăț.	73	6.10	6.15
	de altsoiu	—	—	—
Hrîșcă		—	5—	5.25
Grâul	de primă. de toam. Iul. Aug. Maiun-Iun.	8 67 7.84	8 68 7.85	
Cucuruz		5.39	5.40	
Ovăse	de primă.	5 03	5.05	
		5 68	5.70	
Produse diverse	Soiu	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	52.—	60.—	
"	franceză	—	—	
"	italiană	—	—	
Oleu de rap.	roșie	56.—	63.—	
Oleu de in	roșu	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară	64.—	64.50	
Slănină	avîntată afumată	61.—	62.—	
Său		30.—	31.—	
Prune	din Bosnia, în buți din Sîrbia, în buți	—	—	
Lăctar	" slavon, nou bătățeneș	15.—	15.50	
Nuci	din Ungaria unguresci	—	—	
Gogoși	sîrbesci	—	—	
Miere	brută	29.—	30.—	
Ceară	galbină străcurată de Rosenau	34.—	36.—	
Spirit	de 116.	117.	117.	
"	17.60	18.—	18.—	
"	Drojdiiu de spirit	21.—	21.50	

Cursul pieții din Sibiu.

din 19 Octomvrie st. n. 1888.
Hârtie-monetă română Camp. 9.33 vînd. 9.39
Lire turcesci " 10.90 " 11.—
Imperiali " 9.30 " 9.90
Ruble rusești " 1.24 " 1.28

Bursa de Budapesta

din 18 Octomvrie st. n. 1888.
Renta de aur ung. 6½% 101.—
" " " 4½% 92.—
" " " 5½% 147.50
Împrumutul căilor ferate ung. 97.75
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 115.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 104.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.—
Bonuri rurale ung. 104.—
" " " cu cl. de sortare 104.50
" " " bănățene-timigene 104.—
" " " cu cl. de sortare 104.05
" " " transilvane 104.—
" " " croato-slavone 104.—
Despăgubire pentru diuna ung. de vin 130.75
Împrumut cu premiu ung. 123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 81.75
Renta de hârtie austriacă 82.50
" " argint austriacă 110.—
" " aur austriacă 140.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .

Nr. 5644/1888.

[634] 3-3

Publicațiune.

Marți, în 23 l. c., la 10 oare înainte de amiazi va avea loc la subsemnatul o nouă licitațiune pentru exarândarea regaliilor de cărmărit ale comunei Poplaca, pe timpul dela 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decemvrie 1891, — eventual până la răscumpărare, — cu prețul strigării de 3000 fl.

Vadiul face 300 fl.

Oferte instruate în toată regula se vor primi până la începerea licitațiunii verbale.

Condițiunile mai deaproape se pot privi la subsemnatul în oarele de birou.

Sibiiu, la 8 Oct. 1888.

Pretorul suprem.

M. Bachholzky. Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghet

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai noue ghet (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de ghet bărbătesci, femeiesci și de băieți cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesce înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neîntrecutei mele alifii de bătături și asupra excelentei alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și complectat

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română.
(1152 pagini.)

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,
Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Dintre
firmele străine sunt reprezen-
tate:
BLÜTHNER,
furnizor reg. s.s. de curte
în Lipsa,
(foarte renumit și întrece ori-ce laudă).

C. J. QUANDT,
fabricant reg. de pianuri de curte
în Berlin,
(solid și foarte fin. Adjustarea
perfectă).

Fabrica APOLLO,
Dresda,
(fabricat bizuit, foarte ieftin și adju-
stat încântător).

Dintre
fabricile din Viena sunt repre-
sentate:
HOFMANN,
mignon 450 fl., piano scurt
480 fl. v. a.
(mare și plăcut la sunet).

BERGER,
piano scurt 360 fl., mignon negru
420 fl. v. a.

Pianuri alese

în
negustoria de pianuri a lui HELDENBERG
în Sibiiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni a unui piano se mai recere pre lungă a scl cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanta de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre
firmele din Viena sunt repre-
sentate:
BÖSENDORFER,
furnizor de curte,
mignon, 7 octave 600 fl., piano
de concert 800 fl. v. a.
(Cel mai brilliant piano).

SCHWEIGHOFER,
fabricant de curte,
mignon, 7 $\frac{1}{2}$ octave, 650 fl., piano
580 fl. v. a.
(Fabricat nobil, cunoscut din ve-
chime).

PROKSCH,
pianino 400 fl., piano scurt 480 fl.,
piano scurt patent 530 fl., mignon
500 fl., negru gravat 580 fl.
(Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY,
(învățăcel de a lui Bösendorfer)
mignon 450 fl., piano scurt
440 fl. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISD CȚIUN,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane			Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt						
Viena	11.10	8.—			Bucuresci		4.40	7.30		Viena		11.10	2.—	Teliuș		11.24	3.—	1.42	Copsa mică		2.29	4.35		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.09	3.44	2.32	Șeica mare		3.02	5.05		
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.10		Loamneș		3.46	5.46		
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov		10.12	2.32		Arad		4.10	5.45	Șibot		1.01	4.43		Ocna		4.18	6.17		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51		4.10	7.10				2.17	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.13		Sibiiu		4.42	6.40		
Vărad-Velence		7.11	9.18	2.11	Feldioara		4.56	7.31		Glogovaț		2.37	4.43	6.18	Simeria (Piski)		2.32	6.15		Sibiiu—Copsa mică				
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Apatia		5.37	8.14		Györök		3.19	5.07	6.38	Deva		2.52	6.35		Sibiiu		8.50	10.—	
Mező-Telegd			9.44	2.32	Agostonfalva		6.07	8.36		Pauliș		3.43	5.19	6.51	Braničea		3.23	7.02		Ocna		9.17	10.24	
Rév		7.41	10.21	2.55	Homorod		6.55	9.12		Radna-Lipova		4.05	5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28		Loamneș		9.45	10.50	
Bratca		8.10	11.38	3.38	Hașfalău		8.36	10.24		Conop			6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare		10.20	11.20	
Bucia			12.16	4.01	Sighișoara		9.13	10.46		Bérvava			6.28	7.55	Zam		4.44	8.11		Copsa mică		10.49	11.45	
Ciucia		9.04	1.57	4.49	Elisabetopole		9.56	11.19		Soborșin			7.25	8.42	Soborșin		5.30	8.46		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.				
Huiedir		9.34	3.11	5.31	Medias		10.37	11.47		Zam			8.01	9.12	Bérvava		6.27	9.33		Cucerdea		3.05	3.25	
Stana			3.40	5.40	Copsa mică		10.59	12.02		Gurasada			8.34	9.41	Conop		6.47	9.53		Cheța		3.35	3.58	
Aghirș			4.15	6.12	Mickasasa		11.16	12.09		Ilia			8.55	9.58	Radna-Lipova		7.28	10.27	5.50	Ludoș		3.56	4.20	
Ghirbău			4.36	6.24	Blaj		11.37	12.25		Braničea			9.19	10.17	Pauliș		7.43	10.42	6.13	M.-Bogat		4.06	4.30	
Nădășel			4.58	6.38	Crăciunel		12.16	12.53		Deva		1.47	9.51	10.42	Györök		7.59	10.58	6.38	Cipeu-Iernut		4.43	5.11	
Cluj		10.34	5.26	6.56	Teliuș		1.51	1.47		Simeria (Piski)		2.08	10.35	11.07	Glogovaț		8.28	11.35	7.19	Kerelő-Sz.-Pál		4.53	5.28	
Apahida	11.15			7.15	Aiud		2.18	2.08		Orăștia			11.09	11.37	Arad		8.42	11.39	7.38	Nireșten		5.21	12.36	
Ghirș	12.45			7.41	Vințul de sus		2.48	2.30		Șibot			11.39	12.—	Szolnok		9.17	12.31	6.20	Reghinul-săs.		6.—	4.58	
Cucerdea	1.30			9.18	Uioara		2.56	2.37		Vințul de jos			12.12	12.29	Budapesta		2.32	5.12				7.56	7.—	
Uioara	1.37			10.—	Cucerdea		3.14	2.53		Alba-Iulia		8.05	12.29	12.46	Viena		6.—	8.20		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea				
Vințul de sus	1.45			10.09	Ghirș		4.01	3.26		Teliuș		8.59	1.16	1.26			3.—	6.05		Reghinul-săs.		6.—	4.58	
Aiud	2.07			10.48	Apahida		5.28	4.40		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Oșorheiu		8.35	8.—	
Teliuș	2.26			11.55	Cluj		6.37	5.32	8.—	Simeria			6.47	2.42	Petroșeni		9.36	4.26		Reghinul-săs.		8.35	8.—	
Crăciunel	3.11			12.34	Nădășel		6.58	8.36	8.36	Streiu			7.40	3.26	Banița		10.17	5.12		Oșorheiu		10.20	9.49	
Blaj	3.24			12.52	Ghirbău		7.14	9.02	9.02	Hașeg			8.51	4.16	Crivadia		10.58	5.55		Nireșten		6.56	12.15	
Mickasasa	3.54			1.34	Aghirș		7.29	6.11	9.32	Pui			10.02	5.11	Pui		11.42	6.41		Kerelő-Sz.-Pál		7.40	12.58	
Copsa mică	4.09			2.19	Stana		7.56	10.11	10.11	Crivadia			11.02	5.58	Hașeg		12.23	7.26		Cipeu-Iernut		8.03	1.19	
Medias	4.21			2.46	Huiedir		8.18	6.43	10.51	Banița			11.50	6.40	Streiu		1.12	8.14		M.-Bogat		8.37	1.49	
Elisabetopole	5.11			3.81	Ciucia		8.58	7.12	12.16	Petroșeni			12.30	7.12	Simeria		1.51	8.50		Ludoș		8.51	2.02	
Sighișoara	5.45			3.59	Bucia		9.15	12.50	12.50	Arad			6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—		Cheța		9.08	2.18	
Hașfalău	6.12			4.32	Bratca		9.34	1.19	1.19	Arad—Timișoară			6.33	6.19	Mercizfalva		7.19	6.02		Cucerdea		9.40	2.46	
Homorod	7.32			5.58	Rév		9.53	7.51	2.—	Aradul nou			6.58	6.44	Orczifalva		7.46	6.32		Simeria (Piski)—Uniedoară				
Agostonfalva	8.17			7.21	Mező-Telegd		10.25	8.17	3.04	Németh-Ságh			7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02		Simeria (Piski)			2.13	
Apatia	8.37			8.23	Fugyi-Vásárhely		10.47	3.36	3.36	Vinga			7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23		Cerna			2.89	
Feldioara	9.06			9.02	Vărad-Velence		10.57	3.52	3.52	Aradul nou			8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01		Uniedoară			3.05	
Brașov	9.45			9.52	Oradea-mare		11.04	4.03	4.03	Timișoară			9.12	9.02	Arad		9.27	8.17		Uniedoară—Simeria (Piski)				
Timiș	1.55	5.37			P. Ladány		11.19	8.47	10.50	Ghirș—Turda					Turda—Ghirș					Simeria (Piski)			2.13	
Predeal	2.53	6.20			Szolnok		1.15	10.08	1.33	Ghirș			9.26	4.19	Turda		8.29	3.19		Simeria (Piski)			2.89	
Bucuresci	3.28	6.47			Budapesta		3.29	11.51	3.29	Turda			9.47	4.40	Ghirș		8.50	3.40		Uniedoară			3.05	
	9.35	11.50			Viena		6.33	1.55	7.45	Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Simeria (Piski)			9.30	
Murș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murș-Ludoș																			
Murș-Ludoș				4.40	Bistrița				—	Sighișoară			6.05		Odorheiu		5.38			Uniedoară			9.30	
Tagu-Budatelic				8.02	Tagu-Budatelic				9.41	Odorheiu			9.45		Sighișoară		9.15			Cerna			9.56	
Bistrița				—	Murș-Ludoș				1.11											Simeria (Piski)			10.10	
Nota: Numerii înenadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.																								

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.